

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XV. Quomodo Evagrio & Eustathio in exilium ab Imperatore pulsus, Ariani
homousianos gravissime opprēserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Episcopus post Imperatoris discessum A statim extremum diem obierat, Valentiniano tertium & Valente tertium Consulibus, cum novendecim annis Constantinopolitanam Ecclesiam rexisset. Quamobrem Ariani in ejus locum Demophilum substituerunt. Homoufiani vero opportunum sibi tempus oblatum rati, quendam fidei suæ virum, Evagrium nomine, elegerunt: eumque ordinavit Eustathius, olim Antiochiæ Episcopus: qui prius quidem Ioviani Principis edicto ab exilio fuerit revocatus: tunc vero cum venisset Constantinopolim eo consilio, ut homoufianorum fidem stabiliret, occultus in ea urbe commorabatur.

ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, εὐθύς μὲν τὴν τῆ βασιλείας ἔξοδον τέλει ἔβριε ἐχρήσατο, ἐν ἑσπέραια βαλυνυμάνε τὸ τρίτον καὶ ἐάλει τὸ τρίτον, δεκαεννέα ἡμέρας τῆς ἐν κωνσταντίνε πόλει ἐκκλησίας τὸν θρόνον κατερχόμενος διὸ οἱ δρεϊανοὶ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καθίστασθαι μόφιλον καιρῶ ἡνομισάντες δεδράχθησαν ὁμοουσίαι, τῆς ἑαυτῶν πίστεως εὐαγγεῖον τῆς παρθεάλλου καὶ χειροτονίαν τῆς ἐν ἀνατολῆς ὁπάλαμ πόλε ἐπίσκοπος ἀνιοχίας γενομένης ὅς παρτέρου μὲν ὑπὸ ἰδοιανῆ τῆς δεξερῆς ἀνακέκλητο τότε ἡ παρὴν εἰς τὴν κωνσταντίνε πόλιν, σκοπῶ τῆς σφίξαι ὅδῦ τῆς ὁμοουσίαι πίστεως καὶ ἀλήθην λαμβάνων διέτεκεν.

CAPUT XV.

Quomodo Evagrio & Eustathio in exilium ab Imperatore pulsus, Ariani homoufianos gravissime oppræsserunt.

Quo facto, Ariani homoufianos de integro persequi cœperunt. Ea res ad Imperatoris notitiam celeriter perlata est. Qui veritus ne ex contentione multitudinis orta seditio civitatem subverteret, militares copias ex urbe Nicomedia Constantinopolim misit: iussitque ut comprehensi simul ambo, tam is qui ordinaverat, quam ille qui ordinatus fuerat, alius alio in exilium ejicerentur. Et Eustathius quidem in oppidum Thraciæ Bizuam est relegatus: Evagrius vero in alium abductus est locum. Quibus ita gestis, Ariani insolentia clati, Catholicos multo acerbius vexarunt: nunc verberibus, nunc contumeliis eos afficientes: alios in carcerem conjicientes, alios multantes pecunia: omnia denique malorum genera profus intoleranda iis inferentes. Quæ cum illi ferre non possent, significandi causa Imperatorem adeunt, quo ex parte saltem Arianorum violentiâ liberarentur. Verum cum id sibi proposuissent, spe sua longè exciderunt, quippe qui jus sibi fieri expectarent, ab eo qui injuriarum ipsæ auctor esset.

Κεφ. 15.

Ὁ βασιλεὺς εὐαγγεῖον ἡνιοχίας ἐξέταξε, οἱ τὰ ἐκ τῆς φροντικῆς σφίξαι τῆς ὁμοουσίαι κρατῦντας ἐκάκεν.

Τούτῳ ἡγομῶν, αὐτῶς ἔτερον δὲ χῆς ἀνεκίνηεν οἱ δρεϊανοὶ τὸν διαγωγὸν κατ' αὐτῶν εἰς γνώσιν ἐν τῆ βασιλείας τῆς χέως ἔρχε τὰ γνώμῳ εὐλαβέμενος μῆ τις ἐκ τῆς παρτερῆς τῆ ὄχλων ἡρωμένη σάσις ἀναστῆσει τὴν πόλιν, σφίξαι χεῖρα ἐκ τῆς νικομηδείας εἰς τὴν κωνσταντίνε πόλιν ἔπεμψεν ἐκείλυσεν τε ἐν ταυτῆς λαφθέντας τὸν χειροτονήσαντα καὶ τὸν χειροτονθέντα, ἄλλον ἀλλαχῆ παροίκατος εὐαγγεῖον μὲν ἐν ἐπιζύη τῆς θράκης πόλει παροίκατος εὐαγγεῖον ἡνιοχίας εἰς ἄλλον τόπον ἀπὸ τῶν τῶν ἔτω κατὰ παρθεάλλου, πλέον οἱ δρεϊανὸν ἐλάπιον τύποις, καθυβρίζοντες, κατὰ τῆς δεσμοτηρίου ποιήσεις, χεῖμασι ἡμῶν κατ' αὐτῶν ἀπὸ μὴ φέρωντες, ὅτι τῶν θῆναι τῆ βασιλείας ἤρχοντο, εἰπως δὲ μαικῶς γεν ἀνεθῆναι τῆς βίαις ἀλλὰ τῶν σκεψάμενοι, πολὺ τῆς ἐλπίδος δὲ δὲ τῶν ὅτι τῶν ἀδικησάντων δικαίων παρτερῶν κων τυχεῖν.